

Ein flokkur fyri øll

Hví er Javnaðarflokkurin størsti flokkur í landinum? Hetta er og verður ein spurningur sum hinir politisku flokkarnir leggja hovar í blot fyri at finna útav og eftir forimuni at analysera okkara stevnuskrá, og meira til, enn tí nógvum føri at agitera við lánnum fjáðrum.

Slik agitación er til fánýtis, tá viljin ikki er til staðar at fóra en sosialistiskum politikk. Tað hevur verið, er og framvegis verður bert Javnaðarflokkurin, sum uttan himpr hevur vilja til at arbeiða fyri og eftir einum sosialistiskum programmi.

Hví er Javnaðarflokkurin størsti flokkur í landinum? Ein flokkur, sum byggir á demokratiskan og sosialistiskan politikk, hvar hvør einstakur borgari fær lov til at hugsa

tala sum einum lystir, hvar ein kann fáa somu smóndir og retindi eins og onnur, uttan at »snobbæ« sær nakað til, tað má verða ein politikkur fyri tey flestu.

Javnaðarflokkurin er ein flokkur fyri øll. Tey, sum hava hegni og dirvi at royna nýggjar leiðir verða stuðlaði av samfelagnum. Men samstundis má undirstrika, at stuðla onnur. Hjólidi skal mala. Tað er eingin, heldur ikki samfelagið, sum letur seg taka við nösini og sita eftir við sviðið so, tá hjálp er givin og kastar pening av sær. Øll eiga at vera við, og eftir forimuni at úbyggja samfelagið, hvar øll hava nokk og eingin ov lítið.

Tað er tí av størsta týðningi, at til hettu býráðsval, hvar tann nýggja kommunal-lóggávan kemur í gildi, mugu

øll, sum hava áhuga fyri einum sosialistiskum politikk fara á val og seta X fyri Javnaðarflokkin.

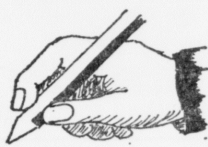
Henda nýggja kommunal-lóggávan kemur at leggja nýggjar og stórar uppgávur á hvørja einstaku kommunu, gevur kommunu stórri ræði og ábyrgd. Tí má tað verða hvørjum einstokum javnaðarsinnadum borgara greitt, at ikki má sitast heima valdagin, men mæta fjølment til valborðið og styðja Javnaðarflokkin.

Vit eiga ikki at sita sovandi og lýða á tí borgarliga prinsippinum: »Tú ein lítlan, eg ein stóran, eg ein stóran tú ein lítlan«.

Vit eiga at fóra ein politikk fyri teg og meg, fyri allan býin fyri alt samfelagið. Ein politikk fyri øll.

Napoleon Jacobsen.

B
R
Ø
V

Hyggið her

Hasin ungi maðurin við tí vakra hárinum og skegginum, Magni, var heldur klossuttur í grein síni.

Sjálvandi hevur hann lov at hava sína støðu, hann kundi sagt, at eg haldi, at ítróttur er tveitt, og ikki sum nú, tá tað sær út til at vera fyri flokkin, hann talar.

Nú eitt kvøldið hoyrdu vit í Kvinnufelagnum Hannu Lisberg halda eina megnarroðu. Eg havi ongatið hoyrt nakran av okkara politikkarum halda betri roðu enn tað sama. Millum tey mongu mál, hon nevndi, var ítróttarhøllin. Hon segði, at ein stórir partur av ungdominum var har í friðhøllini, og at henda höll skuldi eiga stóran part av æruni, at kriminaliteturin í Havn var í minking. Hon veit, hvat hon talar um, tí fáur man hava stórri kontakt við allan ungdom enn Hanna. Esta í Funningsstovu gav ungdominum krút fyri sín ólevnað og sína beistagerðir, tað var sum hon einki gott kundi siggja við ungdominum. Hanna reistist upp sum eitt skot og mótmælti hesum.

Tað finnst í øllum londum nakrir taparar, og eisini her, men nógv tann størsti parturin av ungdominum er sum ungdomurin flest, sum hann alúð hevur verið.

Hanna Lisberg mælir frá, at vit kvinnur rópa: kvinna skal velja kvinnu. Her eri eg ikki sámd við hana. Sjálvandi rópa vit tað. Menn hava ikki so nógv at reypa av. Tey hava gott nokk ein heila, sum vigar nøkur gram meira enn okkara,

teir duga sjáldan at brúka hann.

Eg veit, hvønn eg skal velja, og biðið tykkum kvinnur fari á val og setið kross við sosialistaflokkin, t. v.s. aðra av kvinnunum har.

Ein í reyðum sokkum.

Svar uppá „svar“ frá Sofus Sivertsen

Eg vil við hesum siga tygum takk fyri »svar« tygara í Dimmaletting nr. 136. Hóast hetta er uttanumtós og eitt púra einkisigandi svar, har tygum mala sum hundur um heitan greyt, so vátta hetta hóast alt mín illgruna.

Tygum fregnast um bakgrundina fyri, at eg seti henda fyrispurning, sum um tað hevur nakað við sjálva sakina at gera. Hetta meti eg í hvussu er at vera uttan týðning, men tá tygum so fegin vilja, so skal eg gjarna greiða frá míni áskodan. Vit vita, at teir, um eg so má siga, sívilu olklubbararnir eru kópi av klubbunum í Mjorkadali og á Marinustóðini, og mín áskodan er, at skulu olklubbararnir stødast, so skal alt skraðast upp við röt, og byrjað verður við teimum upprunaliga klubbunum. Tað hevur verið vanligt her á landi, og tað visir seg eisini í hesum føri, at um tað eru útlendingar, so gongur næstan alt, men um tað eru okkara menn, so skulu teir traðkast niður.

Tað eru nógvir gamlar lógir og reglugerðir í gildi, sum als ikki kunnu nýtast í dag, tí tær eru ótíðarhóskandi, og um vit settu allar í verk, so var als ikki livandi.

Soleiðis er eisini við rúsdrekkaalógin. Hon er vitleys, og hevur helst forkomið fleiri enn hon hevur »bjargað«, og tað er syndarligt, at tygum vilja nýta hetta álvarsmál til stemmufiskari til komandi býráðsval. Olklubbin í Mjorka-

dali er næstan líka gomul sum stóðin í Mjorkadali, og eingin hevur talað at, heldur ikki Sofus Sivertsen, hví er tað so umráðandi at støða klubbunum nú beint undan býráðsvalinum, tá tygum vita, at landsstýrið arbeiðir við einum nýggjum, vónandi meira tíðarhóskandi, lógaruppskoti.

Slik tiltøk sum tygara kunnu bert forpurra landsstýrisins arbeiði, men tað telur kanska ikki so nógv sum nakrar naivar atkvøður.

Tað hevði hóskað okkum betur, at normalisera okkara viðurskipti til rúsdrekka, soleiðis, at vit vóru harrar yvir tí, og ikki rúsdrekka var harri á okkum, men tað uppnáa vit ikki við nógaldandi lóg, og als ikki við fanatismu.

Arni Joensen.

* * *

Stríðið av

Tað stríð, sum tók seg upp í stóðisráðnum millum minnilutan Kjartan Hoydal og meirilutan Klaus H. Jacobsen og Magnus Danielsen er liðugt. Men av tí, at millum annað nakrir heilt óviðkomandi landsmenn Klaus H. Jacobsens í bløðunum skriva niðursetandi lesarabrev um hann persónliga, vilja vit undirritaðu lærarar og starvsfólk við Fróðskaparsetur Føroya, sum hava nógv samstarv við Klaus H. Jacobsen siga, at hann er ein sera góður starvsfelagi og dugnaligur í arbeiði sínum.

*Hanna Absalonsen,
Magnus Danielsen,
Maud Heinesen,
Jeffrei Henriksen,
Nora Jacobsen
Sofus Joensen
Jóhannes Jóhansen
Mogens Petersen
Jóhan Hendrik W. Poulsen
Ulí Zachariasen*

S. P. Zachariasen í Klaksvík hevur givið út í bók tilfar, sum fadurin Simon Michael Zachariasen hevur latið eftir seg. Bókin verður nevnd EIN YRKJARI Á ÚTOYGGJ. Tummus Lenvig hevur savnað saman og greitt til prentingar. Bókin er prentað á Norðlýsinum, og telur slakar 80 síður. Kostnaðurin er 20 kr. eintakið.

FYLKINGIN kallast blað, ið Fólka fylkingin ímóti EEC gevur út. Hetta er mánaðarblað, og fyrsta nummarid er komið, og er tað fyri desember mánaða. Blaðið, ið telur 8 síður, er í litlum broti, og kostar í leysasølu 1 kr. eintakið. Haldaragjaldið er 12 kr. um árið.

Í blaðstjórnini sita: Carl Arge (ábyrgd), Jógván í Dali, Albert Joensen, Arni Joensen, Heðin Klein og Axel Skoubo.

FYLKINGIN er prentað á prentsmiðju Blaðstarvs.

Út er komið yrkingasavn, kallað FRÍÐUR, eftir Martin Næs. Savnið telur 22 yrkingar, og heitið er eftir eini yrking, sum ber sama navn. Yrkingasavnið, sum telur 24 síður, kostar 12 kr.

Felagsblað Føroysku Sjótleikara og Rithøvunda »Leikrit« nr. 14 er komið.

Skótablaðið Liljan, ið KFUM og K-skótarnir í Føroyum geva út, er komið. Higar til í ár eru komnar 6 Liljur.

Jóla-bløðini

Vit eru nú komin út í jólamánaðin og jóla-bløðini fara at koma soleiðis pø á pø.

Fyrst í vikuni kom Jólaboð, ið KFUM í Havn gevur út. Blaðið telur tilsamans 48 síður, og eru bæði søgur og yrkingar í blaðnum.

Snotuliga kápumyndin hevur Alma Brend teknað, meðan skrivari KFUMs, Jóhannes Álvhegg hevur lagt tilrættis. Jólaingangin hevur J. Joensen, bispur, skrivað. JÓLABOÐ hevur nú 32 ár á baki.

Spinnið í Gøtu

tygum fáa gott tógv, og skjóta avgreiðslu.

Vit keypa óvaskaða og vaskaða ull og selja øll sløg av føroyskum tógvi.

TØTINGARVIRKIÐ

v/ Olavur Gregersen — tlf. 20 í Gøtu

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Tórshavn, 4. desbr. 1972.
FØROYA LANDSSTYRI,
(Happadrátturin)

FØROYA

BANKI

bauki FØROYA